

La televisió

Iloc: Campus IOC

Curs: Cultura audiovisual II (Bloc 1)

Llibre: La televisió

Imprès per: Francesc Casabella Planas

Data: dimarts, 26 novembre 2019, 00:20

Taula de continguts

Televisió

- Tipus de programes
- Fases de la producció TV
- Professionals de TV

Televisió per internet

Vocabulari TV

Televisió

Breu història i cronologia de la televisió.

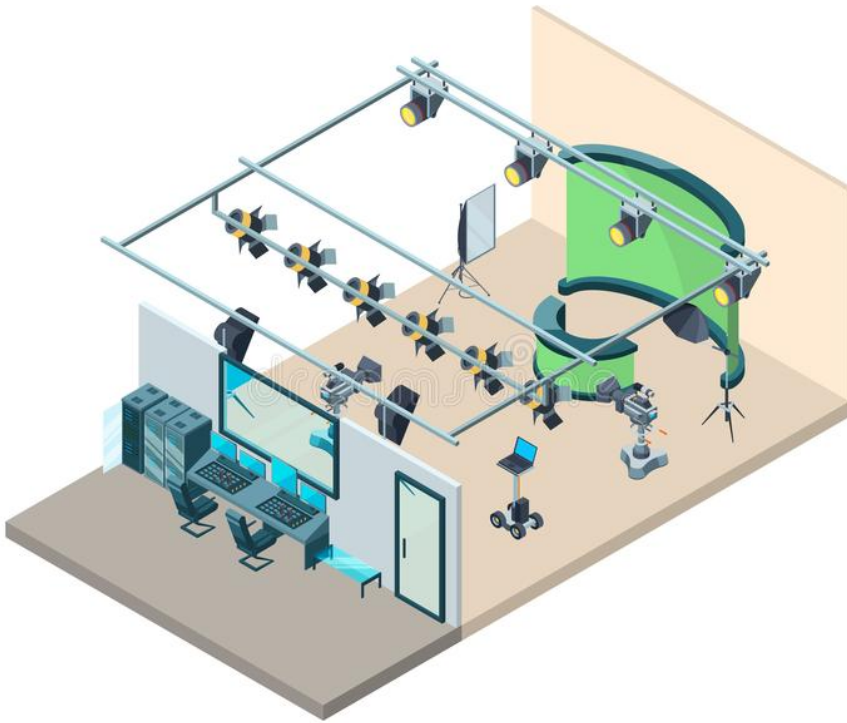
Les primeres investigacions sobre la transmissió d'imatges corre gairebé en paral·lel als primers resultats de la investigació de la transmissió del so. El procés, però, va ser llarg i no sempre els primers resultats van ser els definitius. Si es va iniciar amb la transmissió d'imatges, la seva evolució l'ha portat a la transmissió de serveis que fins abraçava la xarxa Internet.

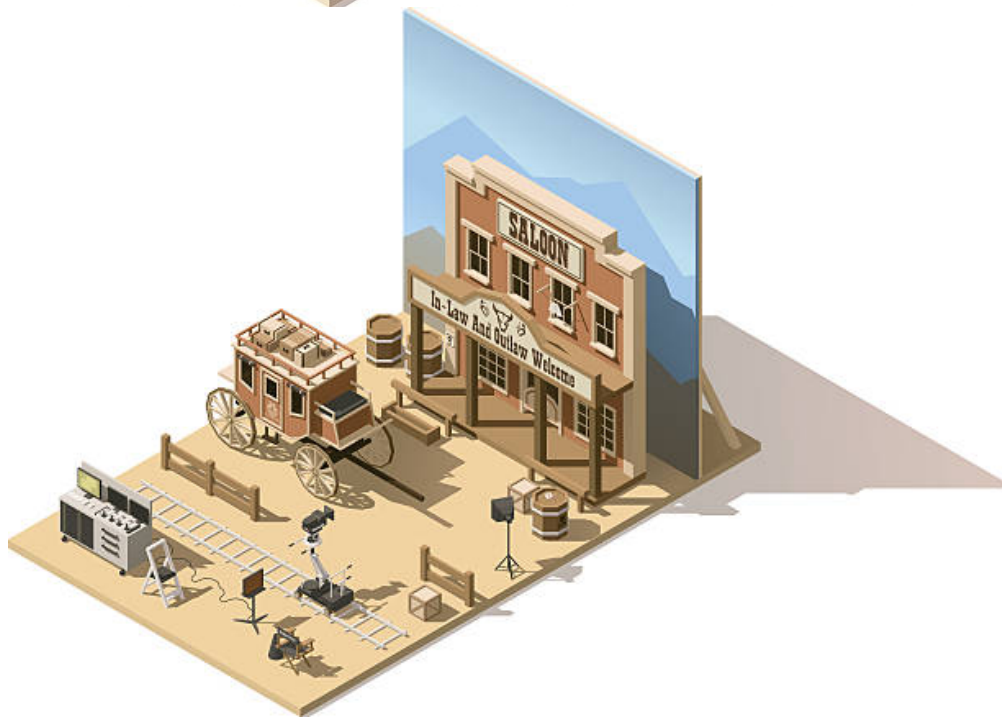

Veure món a través de la tele. De l'arribada de l'home a la lluna a l'11-S. Edu3.cat.

Recull de moments impactants en la història de la televisió:

A continuació hi ha **alguns dels "sets"** (cadascuna de les parets que componen un espai) usats en televisió, en ells s'hi pot apreciar la quantitat de mitjans tècnics i humans que es requereixen:

Links d'imatges.

Tipus de programes

Dins el món televisiu, trobem **diferents tipus de programes**, així com dins el cinema trobem diferents gèneres cinematogràfics:

Programes informatius:

És el gènere més programat a totes les televisions del món. El seu contingut són les notícies d'actualitat diària. Fórmules incloses són el flaix o avanç informatiu, que és un tall en la programació habitual per donar la síntesi d'una notícia considerada urgent o d'especial importància; l'edició especial, que és un espai dedicat a un esdeveniment poc habitual (eleccions, visites oficials,...) .

Programes d'actualitat:

Són programes basats en informació periodística que no és urgent, per lo que es poden desenvolupar més àmpliament. Inclouen reportatges i resums informatius generals.

Programes de varietats o "magazine":

Són programes de gran audiència. Tracten temes superficials barrejant-hi entrevistes, actuacions musicals i gags còmics, tot conduït per un/a presentador molt popular, sovint recolzat en uns personatges més o menys famosos.

Programes esportius:

Són també programes de gran audiència, especialment els que són retransmissions esportives en directe. També hi ha del programa esportiu d'estudi que inclou entrevistes, reportatges i col.loquis.

<https://youtu.be/F5JzawLNjCo>

Programes musicals:

Tenen bàsicament dos formats: els concerts i recitals, en directe o en diferit, d'intèrprets importants. Agafen pràcticament tots els estils, des de l'opera fins al rock. També hi ha el programa de videoclips amb comentaris d'un presentador. De vegades són com un microprograma inclós en d'altres del tipus magazine.

Programes culturals:

Són programes d'una audiència moderada. Tracten temes d'interés molt concrets: art, cinema, literatura, medicina,...Normalment hi ha un presentador-comentarista coneixedor del tema i inclou entrevistes, petits reportatges,...

Programes de debat:

Tracta d'un tema previament establert i al seu entorn es fa un col.loqui o taula rodona. Es poden fer en directe o en diferit, hi solen participar comentaristes especialitzats portats per un presentador-moderador. El punt de partida de vegades és una pel.lícula, una entrevista pregravada,...

Programes dramàtics i serials:

Són programes basats en el guió original o adaptat d'una obra de teatre o literària. Inclou les retransmissions des del teatre, ara ja molt poc freqüent, i les obres especialment creades pensant en la televisió: és a dir, molt diàleg i poca acció. Són les sèries televisives.

Programes de concursos:

Solen ser programes de força audiència, en els que els participants després de mostrar les seves habilitats físiques o culturals reben premis més o menys importants.

Programes infantils:

S'adrecen als nens inclouen sèries de dibuixos animats, concursos, petits reportatges,...

Fases de la producció TV

Com es fa un programa?

L'elaboració d'un programa un cop se n'ha decidit el tipus i escollit el director, passa per tres fases necessàries:

a) La **pre-producció**: el pes d'aquesta fase recau en el director i l'equip de programa (guionista, productor i realitzador). És una tasca de planificació i organització:

- el director defineix la idea del programa.
- el guionista la escriu amb detall.
- el productor comptabilitza el cost del programa, busca els convidats, contracta les persones necessàries, cerca el material tècnic,...
- el realitzador planifica la gravació, transforma les paraules del guió en imatges.

Cadascun d'aquests professionals té el seu propi equip d'auxiliars i ajudants.

b) La **producció**: el pes recau en el realitzador i el regidor. S'enregistra el programa en els platós o localitzacions exteriors que s'hagin decidit. A l'iniciar aquesta fase hi ha una sèrie de professionals que han hagut de realitzar la seva feina, són: el decorador i director artístic, els tècnics de vestuari i atrezzo, els tècnics de maquillatge i perruqueria, el director de fotografia,.... Durant la producció hi ha una sèrie de tasques a fer:

- el realitzador des de la Sala de Control dóna les instruccions necessàries al plató. Tria de totes les imatges que graven els operadors la que veuran els telespectadors.
- l'operador de càmera busca i realitza els plans que tria el realitzador.
- els tècnics de so obren pas als micros de les persones que parlen a cada moment.
- el regidor, que està en el plató, s'encarrega de que tot funcioni com indica el realitzador.
- l'auxiliar de plató ajuda a moure les càmeres.

c) La **post-producció**: el pes recau en els dirents tècnics i l'editor. A la sala de post-producció es dóna la forma definitiva al programa. Algunes de les tasques que es realitzen en aquesta fase són:

- el muntador de video afegeix els efectes d'imatges com podria ser l'aparició del Megazero, es posen els títols de crèdit, es treuen les imatges que no han quedat com es volia, s'afegeix la careta de presentació del programa,...
- el muntador d'àudio s'encarrega de posar la música de fons, d'introduir efectes com els aplaudiments, el timbre de finalització de temps en els concursos,...
- el tècnic de grafismes i títols afegeix tots els efectes visuals que no són imatges sinó dibuixos, rètols, mapes, gràfics i que serveixen per identificar més ràpidament el que s'explica.

La producció d'un programa d'entreteniment:

Producció de TV d'entreteniment Catalunya ha estat bressol de moltes productores de televisió d'entreteniment i en Tinet Rubira n'és un dels professionals de referència. Aquest ofici demana conèixer el negoci de la televisió comercial, els gèneres televisius i observar el comportament de l'audiència. Això s'aprèn al Màster de TV d'Entreteniment de la Universitat Rovira i Virgili. De tots els gèneres televisius, no n'hi ha cap que desperti més interès i controvèrsia que l'entreteniment però com hi influiran les noves formes de l'entreteniment?

Programa Arts i Oficis.

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/arts-i-oficis/produccio-de-tv-dentreteniment/video/5600018/>

Professionals de TV

Equip tècnic dels programes de televisió:

Imatge 123RF Marca: Evgenii Naumov

- **Ajudant de direcció:** el col·laborador més directe del director-realitzador.
- **Cap d'il·luminació:** responsable de la qualitat d'imatge del programa.
- **Control de càmeres:** responsable tècnic total de la qualitat de les imatges.
- **Decorador/a:** realitza les instruccions del director artístic, sobre l'ambientació, decoració i detalls estètics del programa.
- **Director/a artístic:** responsable de tota la part estètica des dels decorats fins als grafismes incorporats a les imatges.
- **Director/a-realitzador/a:** és el responsable directe del resultat del programa. Només el supervisa el productor.
- **Director/a de fotografia:** s'encarrega de la il·luminació general del programa durant la gravació i juntament amb el director-realitzador i el control de càmeres la defineixen abans de la gravació.
- **Editor/a muntador:** s'ocupa de l'estructura final del programa, de la connexió entre les diferents parts.
- **Guionista:** és qui escriu el guió del contingut del programa.
- **Mesclador/a de vídeo:** s'encarrega de mesclar les diferents imatges que arriben de càmeres diverses.
- **Mesclador/a d'audio:** s'encarrega dels equips de gravació de veus i efectes sonors.

- **Microfonista:** ell/a s'encarrega de la situació i manteniment dels micròfons.
- **Muntador/a musical:** d'acord amb el director-realitzador, selecciona els fragments musicals
- **Operador/a de càmera:** és responsable dels enquadres, moviments i desplaçaments de la càmera que té al seu càrrec.
- **Operador/a de vídeo:** s'ocupa de la manipulació dels diferents arxius de vídeo avui en format digital i antigament amb magnetoscòpis (reproductors de VHS i altres formats).
- **Productor/a:** responsable general de la producció del programa, controla des de la realització fins al finançament passant per l'organització.

- **Realitzador/a:** planifica la gravació i la dirigeix des d'una sala de control. També decideix què veurà l'espectador.

- **Regidor/a d'estudi:** manté en contacte a tot l'equip de col·laboradors en la realització del programa.
- **Secretari/a de direcció:** porta el control de les etapes en la realització del programa.
- **Tècnic en àudio:** és el responsable de l'ús de les fonts d'àudio que siguin necessàries com instruments en directe...
- **Tècnic en grafismes i títols:** respon de la unitat que fa els grafismes electrònics que s'incorporen al programa: títols, sobreimpressions, animacions i gràfics.
- **Tècnic en maquillatge i perruqueria:** s'ocupa de l'aspecte físic de la cara i els cabells dels presentadors, convidats i col·laboradors que surtin per pantalla.
- **Tècnic en vestuari i atrezzo:** decideix, selecciona i confecciona les robes i detalls del vestuari, necessaris per a l'ambientació dels protagonistes del

programa.

Memòries de la tele - Els decoradors de televisió. La 2.

Televisió per internet

<http://www.sies.tv>

La **televisió per internet**, també anomenada **televisió IP** i **televisió on-line**, és la televisió distribuïda via internet. Es tracta de la perspectiva immediata que proporciona internet per distribuir aquesta nova forma de produir i transmetre material de comunicació audiovisual en línia, proporcionant a l'usuari la facilitat de reproduir-lo.

Descripció:

En el passat, la televisió només era distribuïda per cable, per satèl·lit o per sistemes terrestres. La primera forma de televisió per internet és l'*streaming*, que es tracta del vídeo seleccionable des d'algun lloc d'internet, normalment un lloc web o des d'un programa.

Amb l'augment actual de les velocitats de connexió a Internet, l'avenç de la tecnologia, l'augment de el nombre total d'internautes i la disminució en despeses de connexió, s'ha fet cada vegada més comú trobar el contingut tradicional de televisió accessible lliurement i legalment a internet. A més, han aparegut continguts de televisió només disponibles a internet.

La televisió per internet utilitza les seves connexions per transmetre vídeo des d'una font (host o origen) fins a un dispositiu (normalment l'usuari). Aquestes són algunes de les formes per fer-ho:

- Veure televisió corrent (ja sigui per connexió directa des d'un ordinador, Set-top box) o en un ordinador o dispositiu portàtil (com un telèfon mòbil)
- Veure un canal en directe o permetent a l'espectador seleccionar un programa per veure en el moment (Video on Demand)
- Veure mica de manera econòmica, des de vídeos casolans a cares produccions professionals
- Publicitat interactiva

Característiques:

Aquest mitjà té varietat de contingut, alguns amb protecció per no permetre la seva còpia, i altres que poden ser gravats. Les subscripcions de televisió per Internet poden ser de pagament, gratis i sustentades per propagandes.

Les limitacions d'aquest mitjà sempre han estat les de l'ample de banda que consumia el streaming; era el problema principal, ja que utilitzava poc ample de banda i el resultat era la pobra qualitat d'imatge. La BBC va implementar un còdec anomenat Dirac, que va facilitar la transmissió de vídeos escalables d'alta qualitat. El còdec era lliure per transmetre vídeos a través de la xarxa. [Cita requerida]

La televisió per internet es va tornar llavors més interessant, i algunes companyies van fer ofertes per desenvolupar-la sobre la ja existent televisió de pagament. Així protegien les subscripcions existents de l'Pay Per View com a model dominant. A més, els problemes de drets associats amb la distribució plantejaven un desafiament, ja que no es va aconseguir mantenir les proteccions de l'autor i els seus beneficis, obligant a desenvolupar una altra forma d'exhibir els vídeos.

Implementació:

La televisió IP utilitza el protocol de transmissió de dades TCP / IP, tenint programació general per a tots els usuaris i continguts específics seleccionats de la televisió IP pels propis usuaris.

La publicitat és un dels factors més importants, ja que a la televisió IP deixa d'interrompre l'emissió de la programació com succeeix en la televisió tradicional, i el sistema publicitari ens apareix simultània i continuadament als vídeos.

En un futur no molt llunyà la televisió IP superarà a l'Pay Per View, ja que el potencial és molt més gran, així com la seva senzillesa i comoditat. Aquesta televisió IP a la carta ens permet visionar el contingut que els usuaris desitgen, quan ells volen i en el format que ells trien. Aquestes característiques confereixen a la televisió IP una potència inimaginable, permetent veure la televisió per Internet amb la mateixa qualitat que una pel·lícula d'alta definició.

Avui dia la televisió s'enfronta a una gran fragmentació de l'audiència, el que fa que hi hagi multitud de formats audiovisuals que tenen el seu nínxol de mercat, així que el gran avantatge de la televisió online és el mesurament. Encara que la gran barrera que aquesta televisió ha de superar és la qualitat per Internet i sobretot la tecnologia de codificació.

La televisió online ha de ser un negoci d'aquells col·lectius que no disposen de mitjans per difondre a través dels canals tradicionals. Per això, i per donar una major pluralitat, neixen noves solucions de vídeo com YouTube o Vimeo; però realment no són conceptes de televisió en línia, ja que per a això és necessari disposar d'eines que permetin veure la televisió que es vol quan es desitja.

Article amb un llistat de plataformes

Article sobre 28 plataformes

Vocabulari TV

Audímetre: Aparell que permet recollir les diverses operacions que fa un telespectador amb el seu televisor, com per exemple, canviar de canal, saber quant temps està mirant un programa, etc. L'audímetre permet obtenir una informació molt precisa de les preferències dels telespectadors.

Atrezzo: Conjunt d'objectes i elements del mobiliari que s'utilitzen per ambientar una pel·lícula, una sèrie o qualsevol programa de televisió.

Careta: És la carta de presentació d'un programa, ja que és el primer element audiovisual que veiem.

Continuïtat: És el departament que s'encarrega de punxar les diverses peces en l'ordre fixat per l'escaleta d'emissions, i que controla que el so i la imatge arribin correctament als aparells de televisió.

Crèdits: Títols, llistat nominal de totes les persones que han col·laborat d'una manera o d'una altra en la realització d'un programa de televisió i que s'inclou al principi i/o al final del programa.

Editor/a: És el responsable de fer la selecció de les notícies que s'inclouen en un informatiu i de determinar el seu ordre (amb quina peça s'obre cada secció, per exemple, quin és el tema del dia que obre l'informatiu, etc.)

ENG: (Electronic News Gathering, literalment vol dir captació electrònica de notícies). És tracta d'un/a periodista audiovisual, és a dir, que redacta les notícies però també enregistra i edita les imatges.

Escaleta: És el document on es relaciona tot el que surt per antena, ja sigui publicitat, programes, informatius, autopromocions, etc. amb l'hora exacta d'emissió i l'ordre en que s'ha d'emetre.

Guionista: Autor/a de guions o persona que treballa en la redacció de guions. El guió pot ser escrit en equip, redactat per un escriptor especialitzat o pel mateix/a director/a.

Il·luminador/a: S'encarrega de col·locar els llums que han d'il·luminar els diferents decorats o espais del plató, i també de les persones que han d'aparèixer per pantalla.

Maquillador/a: professional especialitzat en l'aplicació de perruques, postissos, maquillatges i altres additaments per transformar o adequar el físic dels actors/actrius; dels presentadors/presentadores o participants a les exigències del guió i/o de la il·luminació dels programes de televisió.

Muntador/a d'àudio / Muntador de vídeo: El muntador/a d'àudio s'encarrega de construir la banda sonora d'un programa unint veus, so ambient, músiques i efectes de so. El muntador de vídeo organitza i estructura les imatges.

Prime-time: Franja horària que va de les 20:30 a les 00.00 hores, considerada de màxima audiència de la programació de televisió.

Productor/a: En el món de la televisió és la persona que s'encarrega de posar en marxa el programa, convocar els convidats, atendre'ls, etc.

Promos: Espais promocionals de la programació d'una cadena. Acostumen a utilitzar molts efectes gràfics i de muntatge per cridar l'atenció dels telespectadors.

Realitzador/a: Es tracta de la persona que, des del control tècnic de plató, controla què s'emet en cada moment per antena. *Punxa* els diferents plans que enregistren les càmeres; tira la careta del programa i els crèdits, etc.

Redactor: S'encarrega d'escriure les notícies, reportatges o altres peces audiovisuals, després d'aconseguir tota la informació necessària.

Regidor/a: Persona responsable de l'organització del plató durant l'enregistrament d'un programa. És el representant del realitzador i transmet a la resta de l'equip les ordres d'aquest que li arriben del control de realització a través d'un circuit intercomunicador.

Talk show: Gènere televisiu que consisteix en un seguit d'entrevistes conduïdes per un presentador i, en ocasions, simultanejades amb actuacions musicals.

Tècnic/a de so: S'encarrega que el so de plató, ja siguin converses, entrevistes, notícies, cançons, etc. arribi correctament a través dels micròfons.

Zàpping: Acció de repassar sistemàticament la programació dels diferents canals de televisió, saltant de l'un a l'altre per mitjà d'un comandament a distància.

Basat en el vocabulari de Ramon Breu a "Darrere la pantalla. Una visita guiada a la televisió", de TVaula.